

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Teze k diplomové práci

**Vybraná problematika cla v právní teorii a praxi
se zaměřením na vrácení a promíjení cla**

Vedoucí diplomové práce:
JUDr. Ing. Pavel Pikola Ph. D.

Vypracovala:
Bc. Vlasta Lencová

Souhrn

Diplomovou práci Vybraná problematika cla v právní teorii a praxi se zaměřením na vrácení a promíjení cla jsem rozdělila na dvě hlavní části, na část teoretickou a část praktickou.

V teoretické části jsem se nejdříve zabývala historií celní správy. Dále jsem svou pozornost věnovala kompetencím a organizaci Celní správy České republiky, neboť z nich vrácení a promíjení částky cla vychází. Vymezila jsem právní úpravu, která danou problematiku upravuje, a to jak na národní úrovni, tak i v rámci Evropské unie. Taktéž jsem popsala celý systém a proces vrácení a promíjení částky cla. Teoretickou část jsem doplnila o některé statistické údaje, včetně grafů, obrázků a tabulek.

Praktickou část jsem rozdělila na dvě. První se věnuje problematice vrácení a promíjení částky cla postupem projednání v Evropské komisi. Ta druhá demonstruje konkrétní případ dovozu zboží, jeho následné propuštění do volného oběhu, daňové řízení, doměření částky cla a žádost o prominutí cla včetně jeho posouzení na konkrétním celním úřadě.

V závěru své diplomové práce jsem provedla strukturovaný skupinový rozhovor, který potvrdil hypotézu, že více jak 75 % žadatelů nevyužívá institut vrácení a promíjení částky cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 CC

Úvod

Psal se rok 2004, a tento rok znamenal pro Českou republiku nový zlomový okamžik v její historii. 1. května 2004 Česká republika do Evropské unie. Zatím co některým tento vstup přinesl bohatství a jiné výhody, pro jiné znamenal krach. Stejně jako ve společnosti, tak i ve státních organizacích, došlo k mnoha změnám. Tyto změny se nevyhnuly ani Celní správě České republiky a to především, u systému výběru cla. Před vstupem do Evropské unie. Celní správa odváděla veškeré vybrané clo, do státní pokladny. Nyní musela přejít na systém, že 25 % vybraného cla opět odvedla státu, ale zbývajících 75 % musela a musí odvádět do pokladny Evropské unie. Toto nebyla jediná změna. Občanští zaměstnanci a celníci, se museli začít řídit celními předpisy Evropské unie. Díky dobré přípravě, kdy docházelo k pomalému přibližování národních předpisů k předpisům

Evropské unie v celní oblasti, nenastaly žádné závažnější chyby ze strany celní správy směrem k deklarantské veřejnosti.

S těmito změnami přišla i změna kontroly výběru cla. Dříve kontrolu v oblasti výběru a odvodu cla si realizovala celní správa sama. V současné době, kdy se část vybraných cel odvádí do pokladny Evropské unie je kontrola prováděna nejen zaměstnanci celní správy, ale především zaměstnanci Evropské unie, kteří bedlivě hlídají, aby všechny finanční částky, které jí patří, jí byli odvedeny. Nelze však tvrdit, že Evropská unie pouze slepě nutí členské státy k výběrům cel a nedává možnosti jejich vrácení. Existují právní nároky, pro deklarantskou veřejnost, jak získat zpět zaplacené clo, jež bylo daným celním orgánem neoprávněně vybráno. Jednou z možností pro vrácení, nebo prominutí cla je využití institutu tzv. administrativních chyb a zvláštních situací, dokonce i v případech, že celní dluh nezanikne. O způsobu uplatnění výše uvedených možností bude pojednávat tato diplomová práce. Budou v ní odhaleny příčiny, proč více jak 75 % deklarantské veřejnosti těchto možností pro vrácení a prominutí cla popsanych v diplomové práci nevyužívá.

Metodika práce

Diplomová práce je rozdělena na část praktickou a část teoretickou. První, tedy část teoretická obsahuje poznatky o vrácení a promíjení cla získané studiem odborné literatury, právních předpisů a konzultacemi na pracovištích celní správy České republiky, včetně poznatků získaných vlastní praktickou zkušeností u celní správy v oblasti vrácení a promíjení částky cla dle ustanovení čl. 220 odst. 2 b) a 239 celního kodexu. Dále v diplomové práci je použita metoda vlastního šetření a vlastního zjištění a to především v praktické části diplomové práce. Práce se věnuje skutečným případům, při řešení žádosti o vrácení nebo promíjení částky cla dle výše uvedených předpisů. Jeden případ je věnován způsobu projednávání žádosti o vrácení nebo prominutí částky cla v Evropské komisi. Druhý případ dokladuje způsob projednávání žádosti o vrácení nebo prominutí částky cla před orgány Celní správy České republiky. Následně je zde veden skupinový řízený rozhovor s pracovníky celních úřadů o jejich poznatcích z praxe, které se týkají vyřizování žádostí o vrácení nebo prominutí částky cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo) čl. 239 celního kodexu.

Cíl práce

Cílem diplomové práce je přiblížit a zmapovat problematiku vracení a promíjení částky cla dle ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) a čl. 239 celního kodexu, objasnit úskalí v rozhodovací činnosti celních úřadů při uplatňování výše uvedených ustanovení celního kodexu. Zajímavým a důležitým bodem je rovněž výklad těchto ustanovení na základě právních vět Evropského soudního dvora. Hlavním cílem této práce je potvrdit hypotézu, že více jak 75 % žadatelů nevyužívá institut vracení a promíjení částky cla dle ustanovení čl. 220 odst. 2 b) a 239 celního kodexu. Taktéž se pokusím navrhnout určitá řešení, vedoucí ke zlepšení, současného nežádoucího stavu a zpřehlednění celého procesu vracení a promíjení částky cla.

Sekundárním cílem této práce je usnadnit deklarantské veřejnosti orientaci v této problematice včetně posílení právní jistoty na toto téma.

Obsah práce

Diplomová práce se zabývá vybranou problematikou vracení a promíjení cla v právní teorii a v právní praxi. Práce je tedy rozdělena na část teoretickou a část praktickou.

Teoretická část začíná seznámením s historií celní správy, která dokladuje oprávněnost výběru cla celní správou. Pro vytvoření ucelené představy o vracení a promíjení cla, práce pojednává o organizaci Celní správy České republiky, vymezení jejich kompetencí, které lze rozdělit na kompetence, týkající se vztahu ke třetím zemím, nebo k oblasti státní správy. Jelikož je Česká republika součástí Evropské unie a musí se řídit jejími právními předpisy, jsou zde dále vymezeny vlastní zdroje Evropské unie, které jsou součástí její příjmové části rozpočtu. Dále je zde popsána organizace výběru a správy cla v Evropské unii a to nejprve přiblížením iniciativních orgánů Evropské unie. Taktéž je popsána Komitologie, tedy zavádění právních předpisů Evropskou komisí a ve výjimečných případech Radou Evropské unie. V diplomové práci je vymezena právní úprava v případech vracení nebo promíjení cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství., která a to jak na národní úrovni, tak i v rámci Evropské unie. Následně je vysvětlen celý proces vracení a promíjení cla dle čl. 236, 237, 238 a 239 dle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství. Také

je proveden rozbor ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, z kterého vyplývá, za jakých podmínek lze tato ustanovení použít, tak aby došlo k maximální ochraně důvěry oprávněné osoby zaplatit clo. Jsou zde popsány administrativní chyby celních orgánů. Následuje rozbor ustanovení čl. 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, které pojednává o termínu „zvláštní případ“. V těchto případech dle judikatury Evropského soudního dvora se jedná se o situace, kdy osoba povinná zaplatit clo je ve výjimečné situaci ve vztahu k jiným hospodářským subjektům, které provádějí stejnou činnost, a pokud by tyto okolnosti nenastaly, nemohla by nést újmu spojenou se zaúčtováním cla. Současně se nesmí jednat o podvodné jednání nebo hrubou nedbalost. Aby nedocházelo k neoprávněnému vrácení částek cla, je vůči členským státům ze strany Evropské komise zavedena finanční odpovědnost členských států v případech vlastní administrativní chyby, resp. uplatnění čl. 220 odst. 2 písm. b) a 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství. O ní je pojednáváno v části č. 10. Teoretická část končí pojednáním o obecném postupu v řízení o žádosti o vrácení částky cla používaném Celní správou České republiky.

Praktická část diplomové práce se věnuje rozboru skutečného případu, který byl, projednám v poradním výboru Evropské komise. Protože Česká republika, ještě takový případ neměla, byl vybrán případ z jiného členského státu Evropské unie, kterým byl případ Spojeného království. Jednalo se o dodatečné vyměření cla celními orgány Spojeného království z důvodu nesprávného sazebního zařazení a s tím souvisejícím doměřeným antidampingovým clem. Subjekt byl toho názoru, že při dovozu zboží postupoval podle platné legislativy a činil všechny nezbytné kroky, aby zboží bylo správně sazebně zařazeno a proto u celních orgánů Spojeného království podal žádost o prominutí cla dle čl. 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství. Tuto žádost celní orgány Spojeného království projednali a následně postoupili, k projednání v Evropské komisi. Evropská komise žádost projednala a před vydáním svého rozhodnutí požádala o stanovisko Výbor pro celní kodex – celní dluh, kterému přednesla svůj návrh. Následně bylo tímto Výborem pro celní kodex – celní dluh a zajištění během 12. zasedání, které se konalo v Bruselu dne 25. 10. 2010 hlasováno. Na základě tohoto hlasování byl návrh Evropské komise přijat. Evropská komise dne 11. 11. 2010 rozhodla, že žádost o prominutí cla dle čl. 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92,

ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je oprávněná. Dalším praktickým případem je případ projednávaný v České republice před orgány Celní správy České republiky. Tento vznikl na základě neuznání preferenčního zacházení se zbožím dovezeného z Malajsie. Důvodem neuznání preferenčního zacházení bylo, zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nařízení Rady č. 723/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zaslaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie. Toto nařízení se na deklarované zboží vztahovalo a proto dotčené společnosti, bylo v daňovém řízení doměřeno antidumpingové clo. Společnost s doměřením cla nesouhlasila a podala žádost o prominutí cla dle čl. 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství u Celního úřadu Mělník. Tento celní úřad po obdržení této žádosti, požádal o stanovisko Celní úřad Brno, prostřednictvím Celního ředitelství Praha. Celní úřad Brno, po prostudování celého případu dospěl ke stanovisku, že jednotlivé případy nelze hodnotit zvlášť, ale že se jedná o jeden případ s hodnotou vyšší než 300 000 EUR a tedy s nutností požádat o rozhodnutí Generální ředitelství cel a proto byl spis postoupen na Generální ředitelství cel. Po prostudování spisu pracovníky odboru 24 Generálního ředitelství cel, byl dne 12. 12. 2011 svolán poradní orgán generálního ředitele Generálního ředitelství cel pro projednávání a posuzování žádostí o vrácení nebo prominutí celního dluhu. Na jednání nejprve byly předneseny důvody žadatele o prominutí cla a následně bylo hlasováno o prominutí vyměřené částky cla. Poradní orgán se jednohlasně usnesl, že se nedoporučuje žádosti vyhovět. Na základě tohoto doporučení vydal Celní úřad Mělník rozhodnutí společnosti, že právo na prominutí cla jí nevzniklo a je tedy povinna toto vyměřené clo zaplatit. Po podrobném rozebrání tohoto případu, práce pokračuje řízeným skupinovým rozhovorem s pracovníky jednotlivých celních úřadů. Ze získaných dat tohoto rozhovoru vyplynulo, že většina vedoucích pracovníků právního oddělení celních úřadů nemá praktické zkušenosti s řešením žádostí podle čl. 220 odst. 2 písm. b) a čl. 239 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství. Podrobnější popis zjištěných skutečností je uveden ve vyhodnocení poznatků, zjištěné nedostatky s návrhy na řešení. V závěru diplomové práce dochází ke zhodnocení zjištěné situace.

Vyhodnocení poznatků, zjištěné nedostatky s návrhy na řešení

Z příkladů a výsledků skupinového strukturovaného rozhovoru je veřejnost seznámena s možností při žádostech o vrácení nebo prominutí cla využívat ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 celního kodexu, ale přesto jich nevyužívá. Důvodem je bezpochyby zdlouhavost vyřizování těchto žádostí. Pokud bychom se znovu podívali na žádost, která byla vyřizována v Evropské komisi, zjistili bychom, že vyřízení této žádosti trvalo od května 2008 do listopadu 2010, což je něco málo přes dva roky. Pokud by subjekt nežádal o prominutí cla jako v tomto případě, ale o vrácení cla, je pro něj tedy výhodnější uplatnit jiný článek celního kodexu než 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 celního kodexu. Tyto žádosti jsou vyřizovány v podstatně kratších termínech. Důkazem může být i skutečnost, že žádosti o vrácení nebo prominutí cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 celního kodexu jsou podávány až v rámci odvolání dle čl. 243 celního kodexu. Hypotézu, že více jak 75 % žadatelů nevyužívá institut vrácení a promíjení částky cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 celního kodexu musíme tedy považovat za správnou, protože nelze vyvrátit. Veškeré podklady a zjištěné poznatky tento fakt jen potvrzují.

Na základě těchto poznatků jsem dospěla ke dvěma níže uvedeným nedostatkům. První je detekován směrem k Celní správě České republiky a druhý k deklarantské veřejnosti.

Pakliže se zaměříme na Celní správu České republiky lze konstatovat, že proces vrácení a promíjení částky cla podle ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) a čl. 239 celního kodexu je mnohdy velmi zdlouhavý a byrokratický. Tato skutečnost se dá sice ospravedlnit finanční odpovědností členského státu, nicméně jak bylo z úrovně Generálního ředitelství cel konstatováno, rozhodující celní úřad ne vždy celou věc řádně právně posoudí a často dochází k absenci jakékoliv právní argumentace. Tento stav vede k tomu, že deklarantská veřejnost většinou ani netuší, z jakého důvodu bylo, či nebylo rozhodnuto ve prospěch žadatele. Důsledkem je pak ztráta právní jistoty v rozhodovací činnosti Celní správy České republiky u deklarantské veřejnosti.

Návrhem jak tento stav odstranit, minimálně jej zlepšit, je aby pro zaměstnance zabývající se touto problematikou byly pořádány speciální kurzy zaměřené na oblast vrácení a promíjení částky cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) a 239 celního kodexu. Na těchto kurzech by byly rozebrány např. případy projednávané v Evropské komisi, kterých je velké

množství. Na těchto konkrétních příkladech by bylo možné jasně vysvětlit, na jaké skutečnosti se má rozhodující celní orgán zaměřit, jak jsou rozhodnutí koncipována a odůvodněna. Tímto by došlo k nápravě absence právní argumentace posílení právní jistoty u deklarantské veřejnosti.

Pokud se zaměříme na deklarantskou veřejnost, tak zde za zcela zásadní nedostatek považují nesprávné uplatnění ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) a 239 celního kodexu. Tento stav by bylo možné odstranit pořádáním smíšených porad, kterých by se účastnila jak deklarantská veřejnost, tak zaměstnanci zabývající se rozhodující činností. Účelem těchto porad by bylo vysvětlit veškerá úskalí vrácení a promíjení částky cla podle výše uvedených ustanovení a tím docílit od deklarantské veřejnosti, aby žádost o vrácení/promínutí částky cla byla důvodná.

Závěr

Celá tato diplomová práce pojednává o vrácení a promíjení částky cla. Začátek práce popisuje hmotně právní ustanovení, resp. vykládá, v kterých případech lze částku cla vrátit a naopak v kterých ne. Zvláštní pozornost je pak věnována vrácení a promíjení částky cla dle ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) a 239 celního kodexu.

Ačkoliv Celní správa České republiky disponuje řadou materiálu, který tuto problematiku zpracovává, zdá se, že tato ustanovení v praxi a podmínkách České republiky nejsou využívána a to jak ze strany Celní správy České republiky, tak ani ze strany deklarantské veřejnosti oproti jiným členským státům.

Co se týče strany Celní správy České republiky, jsou tyto důvody zcela pochopitelné, protože odpovědnost za správný výběr částky cla nese každý členský stát sám. Evropská komise veškeré procesy výběru cla bedlivě kontroluje. Mezi nejzávažnější pochybení pak patří administrativní chyby způsobené členskými státy. Aby se členské státy těmto chybám vyhýbaly, zavedla Evropská komise, tzv. finanční odpovědnost členských států. Do této finanční odpovědnosti patří i použití ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) a čl. 239 celního kodexu. Je to zcela logický krok, protože v těchto případech by měla být částka cla za normálních okolností vyměřena, zaúčtována a poskytnuta do rozpočtu Evropské komise. V případě uplatnění výše uvedených článků je částka cla vrácena nebo prominuta, ačkoliv celní dluh nezaniká. V takovém případě je z rozpočtu Evropské unie odúčtována, a tudíž je rozpočet o tyto částky ponížen.

Celní správa České republiky vědoma si této finanční odpovědnosti má v současné době kvalitně vypracovaný systém, aby v případech uplatnění těchto ustanovení eliminovala tyto administrativní chyby a pokud je skutečně rozhodnuto o situaci zakládající uplatnění čl. 220 odst. 2 písm. b) a čl. 239 celního kodexu je systém nastavený tak, aby tyto částky poskytoval z rozpočtu České republiky, čímž kromě odpovědnosti za takto vrácenou/prominutou částku cla eliminuje i růst úroků z prodlení.

Při své praxi jsem se setkala i s případy, kdy celní úřady dle názoru generálního ředitelství cel neposoudila uplatnění čl. 220 odst. 2 písm. b) a čl. 239 celního kodexu věcně správně. Mnohdy chyběla jakákoliv právní argumentace zakládající uplatnění těchto ustanovení. Dle generálního ředitelství cel je tato skutečnost založena především na skutečnosti, že celníci pracující v pozici právníka, či právního referenta nebyli dostatečně informováni o finančních důsledcích, kterým se členský stát vystavuje. Mnohdy bylo právě v případech, kdy si celní úřad nebyl dostatečně jistý, zda v předchozím řízení rozhodl zcela správně, následně rozhodnuto právě podle ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 celního kodexu. Subjekt byl spokojen, že částku cla nemusí hradit a projednávající celník měl vyřízený spis. Bohužel, jak je výše uvedeno, tímto celý proces ukončen nebyl.

V současné době, aby k těmto situacím již nedocházelo, nebo jich bylo co nejméně, je systém nastaven tak, že před tím, než celní úřad o těchto ustanoveních rozhodne, musí mít k svému rozhodnutí ve vztahu k subjektu mít i příslušené stanovisko a to buď z jiného celního úřadu, nebo generálního ředitelství cel. Taktéž z úrovně generálního ředitelství cel je pořádáno velké množství videokonferencí, školení, kurzů i pracovních porad, zaměřených na toto téma. Lze konstatovat, že za poslední roky došlo k velké osvětě mezi celními úřady na toto téma a vydaná rozhodnutí jsou právně odůvodněná.

Deklarantská veřejnost si je těchto kroků vědoma a proto žádosti o vrácení/prominutí částky cla dle těchto ustanovení moc často nevyužívají. Tato skutečnost je podložena i řízenými rozhovory uvnitř Celní správy České republiky. Taktéž si jsou vědomi, že tyto žádosti jsou vyřizovány jiným způsobem, než běžné žádosti. Zatímco běžná žádost je vyřizována na jednom celním úřadu, tedy s jedním právním názorem. Žádost, která je předkládána podle čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 celního kodexu je projednávána vícero celními úřady, čímž se celý proces ve vztahu k subjektu značně prodlužuje. Žadatelé upřednostňují rychlost jednání, protože to pro ně znamená úsporu finančních prostředků, které mohou vynaložit jiným pro ně vhodnějším způsobem.

Taktéž je třeba si uvědomit, že žadatelé většinou nejsou ti, kteří jsou majiteli případně vrácených/prominutých částek cla. Většinou to jsou zmocnění nepřímí zástupci skutečných příjemců zboží. Tito příjemci si najímají tyto nepřímé zástupce za účelem vyřízení veškerých formalit. Zde se jedná o klasický obchodní vztah, kdy příjemce zboží platí nepřímému zástupci v současné době nemalé částky za splnění veškerých celních formalit. Je jen na šikovnosti těchto nepřímých zástupců do jaké míry jsou schopni s celními úřady komunikovat a celní formality vyřizovat rychle a řádně dle dispozic příjemce zboží. V případě, že tyto nepřímí zástupci nebudou ve svých činnostech na celních úřadech úspěšní do té míry, že příjemce zboží bude maximálně spokojen, odejde tento příjemce ke konkurenci. Taktéž se potvrzuje hypotéza, že více jak 75 % žadatelů nevyužívá možnosti žádat o vrácení nebo prominutí částky cla dle čl. 220 odst. 2 písm. b) nebo čl. 239 celního kodexu. Žadatelé raději volí rychlost vyřízení jejich žádosti o vrácení nebo prominutí cla a hledají jiné zákonné možnosti jak dosáhnout vrácení nebo prominutí částky cla.

Použitá literatura

1. KRÁLÍK, Jozef, JAKUBOVIČ, Daniel. *Finančné právo*. 1. vyd. Bratislava: Veda, 2004, 70 s. ISBN 978-80-224-0804-2
2. KÖNIG, Petr, LACINA, Lubor a kol. *Rozpočet a politiky Evropské unie*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2004, 22 s., ISBN 80-7179-846-0
3. MATOUŠEK, Pavel, SABELOVÁ Lenka. *Meritum clo*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2007, 4, 6, 9 s. ISBN: 978-80-7357-263-1
4. MAINUŠ, František, JANÁK, Jan, HORVÁTH, Vladimír. *Historie celnictví v ČSSR*. 1. vyd. Praha: Naše Vojsko, 1977, 122, 131 s. ISBN: 28-083-77

PRÁVNÍ LITERATURA ČR

5. zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky v platném znění
6. zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon ve znění pozdějších předpisů
7. zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád ve znění pozdějších předpisů
8. zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů
9. zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů

PRÁVNÍ LITERATURA EU

10. Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství v platném znění
11. Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913, kterým se vydává celní kodex Společenství v platném znění

12. Nařízení Rady (ES, EURATOM) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství v platném znění
13. Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství v platném znění
14. Nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6 října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství v platném znění
15. Rozhodnutí Komise č. 97/245 ES, EURATOM ze dne 20. března 1997, o postupech, jimiž členské státy předávají Komisi informace v rámci systému vlastních zdrojů Společenství, v platném znění
16. Rozhodnutí Rady 436/2007 Es, Euratom, ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství v platném znění
17. Rozhodnutí Rady č. 2000/597/ES, Euratom, ze dne 29. září 2000, o systému vlastních zdrojů Evropských společenství v platném znění
18. Rozsudek ESD ze dne 14. listopadu 2002 C-251/00, bod 42, Ilumitrónica
19. Rozsudek ESD ze dne 26. června 1990 C-64/89, bod 20, Deutsche Fernsprecher GmbH
20. Rozsudek ESD ze dne 10. 5. 2001 Kaufring, T-186/97, T-187/97, T-190/97 až T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 až T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 a T-147/99, bod 282
21. Rozsudek ze dne 26. března 1987, Coopérative agricole d'approvisionnement des Aviron, 58/86, bod 22; rozsudek ze dne 25. února 1999, Trans-DX-Import, C-86/97, bod 21 a bod 22; rozsudek ze dne 7. 9. 1999, De Haan, C-61/98, bod 52 a 53
22. Pracovní dokument EK, resp. Generálního ředitelství pro rozpočet. č. ACOR-TOR/2012-12/agenda-08. Následný postup v případech administrativních chyb oznámených členskými státy. Nedobytné částky při nesplnění podmínek čl. 17 odst. 2 NR 1150/2000

ELEKTRONICKÉ ZDROJE

23. <http://www.celnisprava.cz/cz/Stranky/default.aspx>
24. http://europa.eu/index_cs.htm
25. <http://eur-lex.europa.eu/cs/index.htm>
26. http://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7019/
27. <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/>
28. http://ec.europa.eu/budget/index_en.cfm
29. http://eca.europa.eu/portal/page/portal/eca_main_pages/home
30. <https://www.euroskop.cz/76/sekce/institute-eu/>

OSTATNÍ NASTUDOVANÉ MATERIÁLY

31. BALKO, Ladislav. *Teoretické základy finančního práva*. 1. Vyd. Bratislava: BoART, 2007
32. PAULIČKOVÁ, Alena, BAKEŠ Milan. *Finančné právo na Slovensku a v Čechách*. 1. vyd. Bratislava: Eurounion, 2007, ISBN 978-80-88984-99-3
33. KÁRNÍK, Miroslav, *Clo a celní politika od A do Z*. 1. Vydání, Olomouc: Anag 2012, ISBN: 978-80-7263-779-9

34. TÝČ, Vladimír, *Základy práva Evropské unie pro ekonomy*, 6. vydání, Praha: Leges 2010, ISBN: 978-80-87212-60-8
35. LUX, Michael. *Guide to Community Customs Legislation*. Brussels: Etablissements Emile Bruylant, S.A., 2002
36. BAREŠ, Milan, KARFÍKOVÁ, Marie, KOTÁB, Petr, MARKOVÁ, a kol. *Finanční právo*. 6. vydání, Praha: C.H.BECK 2012, ISBN: 978-80-7400-440-7
37. DG Budget, Answers to frequently asked questions in the area of the European Communities' own resources
38. Prezentace celní správy používané ve vzdělávání celní správy
39. ZOUREK, Heinz, *Evropská komise a my*, Clo - Duane, 2014, Praha, DTP, č.2, s. 6, ISSN 0323-0023,
40. KUČERA, Lubomír, *Naše kompetence a legislativa Clo - Duane*, 2014, Praha, DTP, č.2, s. 10 ISSN 323-0023
41. ŠUSTIAK, Marcel, , *Neuveriteľné životné peripetie – zo spomienok jedného financa*, Colné aktuality ,2009, Bratislava, Magnet Press, Slovakia, s.r.o., č. 3-4, s. 11,12,13, ISSN 1336-8907